

עמ"ת 33070/03/21 - מדינת ישראל נגד אמל מלאק

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 33070-03-21 נ' (עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 49139/2021

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אמל מלאק (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

שני עררים על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' ס. הנשיא קרזבוים) בתיק מ"ת 3977-01-21 מיום 11/3/21.

1. הואיל והצדדים טענו בפני בהליך אחר (עמ"ת 46683-02-21), אעשה הדברים בקיצור.
2. בקליפת הלז- כנגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של נהיגה בהיות בלתי מורשה, נהיגה בפסילה, וללא ביטוח. אין חולק כי בית המשפט קמא כי לא מתקיימת תשתית ראייתית, אף ברמה הלכאורית, לעבירת הנהיגה בפסילה; על כן להבנתי תוקן האישום.
3. על כל פנים, משלמשיב עבר תעבורתי מכביד, לרבות 4 הרשעות של נהיגה ללא רישיון, נהיגה בפסילה ואף גרימת תאונת דרכים, סבר בית המשפט קמא כי עילת המעצר הנוכחית ממשית. באיזון בין העובדה כי מדובר באישום מתחום התעבורה, והעילה הממשית- הורה בית המשפט קמא על מעצר המשיב באיזון אלקטרוני עד תום ההליכים (18/1/21).
4. ביום 24/2/21 אפשרתי "פתיחת חלון" למשיב על מנת להשתתף במבחן נהיגה, לאור השפעת המבחן על סיכויי שיקום ושיקולי ענישה; המשיב עבר המבחן וקיבל רישיון.
5. ביום 9/3/21 הודה המשיב בכתב אישום מתוקן (עבירת הנהיגה בפסילה הושמטה); בו ביום הוגשה בקשה להסרת התנאים המגבילים; ביום 11/3/21 הורה בית המשפט קמא על הסרת האזיק האלקטרוני, קביעת מעצר בית לילי, ומתן אפשרות של המשיב לשהות מחוץ לביתו, בליווי מפקח.
6. שני הצדדים הגישו ערר על החלטה זו; העוררת לעיל טוענת כי הסרת התנאים נחפזת, נוכח המסוכנות העולה מן המשיב, עברו התעבורתי והפלילי המכבידים וכן מבדי"ם (תיקים שלא הבשילו לכתבי אישום) התלויים כנגדו.
7. המשיב מנגד טוען כי העובדה כי הוציא רישיון בצד נטילת האחריות בתיק העיקרי, מקהים את מסוכנותו; משכך,

אין כל עילה להטלת תנאים מגבילים.

8. עוד יש לציין כי לאחר הרשעת המשיב, הופנה עניינו של המשיב לשירות המבחן **ולממונה** על עבודות השירות; דיון המשך בתיק העיקרי/טיעון לעונש נקבע לחודש **אוקטובר 2021**.
9. שמעתי בקשב טענות הצדדים; לאחר ששקלתי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין העררים, שניהם להידחות.
10. בבסיס, שיקולי בית המשפט קמא מקובלים עלי; עם זאת רואה אני להדגיש מספר נקודות.
11. אשר לערר המדינה- דומני כי העוררת נתלית בהיסטוריה אך לא בהווה; אבהיר- טענות העוררת לגבי התנהגות המשיב, עברו, וכיו"ב טענות, אינן באותה עצמה כפי המצב בעת הגשת בקשת המעצר.
12. אכן, מדובר במשיב אשר לכאורה דרכו עם החוק לא סוגה בשושנים; למשיב עבר, אם כי לא מהזמן האחרון; תיקי המב"ד שצוינו לא הבשילו לכתבי אישום (ולאור חומרת האישומים בהם, כלל לא ברור אם יקודמו אם לאו).
13. כבר בתחילת הדרך הוברר כי כתב האישום שהוגש כנגד המשיב אינו בחומרה הנטענת, עת עבירת הנהיגה בפסילה- העבירה החמורה המרכזית, הוסרה מכתב האישום; מאז למעשה התרחשו הדברים הבאים-
- א. חלפו כחודשיים בהם שהה המשיב באיזוק- ללא הפרות.
- ב. המשיב נטל אחריות והודה.
- ג. הטיעון בתיק העיקרי נקבע לחודש אוקטובר.
- ד. המשיב תיקן הפגם, והוציא רישיון נהיגה.
14. כלל הפרמטרים בעקרון מאפשרים שקילת הקלת תנאי הגבלת החירות- תיקון הפגם הנו מהותי; מעבר לו קיים שיקול נטילת האחריות, המציב המשיב בעיתוי בין הכרעת דין וגזר דין, עיתוי בו ברגיל נאשמים נזהרים על מנת לא להרע עונשם; קביעת הדיון לשלב רחוק מהווה פרמטר לשקילת הקלה; זאת ועוד- גם ההפניה לממונה על עבודות שירות, לעצמה, מלמדת על הלך רוח שמאפשר לשקול הקלה.
15. בשלב זה, הסרת האיזוק, במיוחד נוכח צפי מועד הדיון בתיק העיקרי, אפשרית וראויה.
16. אשר לטענות המשיב- איני סבור כטענת המשיב כי מסוכנות המשיב גזה מן העולם; איני נדרש גם לסברה כי די באפשרותו לעלות על רכבים להם אינו מורשה כעילת מסוכנות.
17. לטעמי- ביצוע עבירה מלמד על מסוכנות עבריינית ולא בהכרח מסוכנות לביצוע אותה עבירה; כלומר- העובדה כי המשיב לכאורה ריפא הפגם באי רישוי, אינה גורעת מהתנהלות העבר המיוחסת לו ועל כן קיים סיכוי ממשי כי יעבור עבירות בתחום התעבורה, לרבות עבירות המקימות עילת מעצר.
18. אכן, יתכן והסיכוי לאישום עתידי לנהיגה בהיותו בלתי מורשה פחת משמעותית (ואיני יודע את יאשר יעלה בגורל רישיונו בהמשך), אך אין בכך לגרוע מסיכון לביצוע עבירות תעבורה.

19. למה הדבר משול?? טול אדם אשר ביצע רצח נורא של אשתו; המסוכנות הספציפית ברורה; היעלה על הדעת כי נאמר כי אותו אדם אינו מסוכן רק כי ביצע הנורא מכל? ברור לחלוטין כי המסוכנות זועקת מן המעשה הכללי ולא מן המנוחה הספציפית ועל כן הסיכון לציבור רב. כלומר העובדה שלא ניתן לחטוא באותו אישום בדיוק אינה משנה העובדה כי ניתן ליצור סיכון בצורה אחרת.
20. מהכא להתם- כאשר אדם מבצע עבירות בהיקף ניכר, בתחום התעבורה, לרבות עבירות המקימות עילת מעצר, העובדה כי ריפא פגם אינה מאיינת המסוכנות; היא מקהה אותה בלבד; על כן לא רק העובדה כי המשיב עדיין יכול לנהוג כבלתי מורשה (כפי שנקבע בהחלטה קמא) היא המקימה סיכון, אלא העובדה כי עדיין התנהלותו יכולה לפרוץ גבולות במיוחד בתחום התעבורה, היא המותירה מסוכנות.
21. לא בכדי תסקירים משתמשים בביטוי סיכוי להתנהגות פורצת חוק או גבול, ולא דווקא סיכוי להישנות אותה עבירה.
22. נסיבות העניין מלמדות כי חרף ריפוי הפגם, בצד השיקולים לעיל- קיימים גם שיקולים המחייבים זהירות. למשל העובדה כי בעברו של המשיב תאונת דרכים- היא הנותנת כי סיכון תעבורתי קיים אף ללא קשר לרישוי. על כן תוצאת בית המשפט קמא מאזנת ומאוזנת.
23. ראשית- מדובר במי שמסוכנותו לא נבחנה ע"י שירות המבחן; גם אם המסוכנות קהתה, ניתן לשקול לבחנה גם לאחר ריפוי הפגם, באמצעות גורמי מקצוע.
24. שנית- הסרת האיזוק וביטול התנאים ראוי כי יבוצעו בצורה הדרגתית (בש"פ 977/20); העבר, החזרתיות, כל אלו מצריכים זמן ומדרגות על מנת לבנות אמון; על כן הסרת התנאים יכול ותיעשה בשלבים.
25. שלישית- חזקת החפות אינה עומדת. הסרת האיזוק בוצעה במהירות יחסית והתנאים המגבילים הקיימים אינם מכבידים כלל ועיקר.
26. אבהיר- לא אחת משמש האיזוק כאלמנט מקהה מסוכנות משמעותי בעבירות תעבורה, בשל יכולת החיווי המיידית המתאימה במיוחד לאלמנטים אלו של אישומים. על כן הסרת האיזוק והותרת מפקחים ראוי כשלב ביניים על מנת לוודא כי האמון שניתן במי שלא פשוט לתת בו אמון, מוצדק.
27. מטעמים אלו, כאמור, אני רואה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא; העררים נדחים; יחד עם זאת- המשיב יוכל לעתור לתסקיר בבית המשפט קמא, או לפנות בחלוף זמן נוסף, להקלה נוספת ולהסרת פיקוח (בהתאם להמלצות תסקיר או עם חלוף זמן נוסף).
28. לשגר ליחידת האיזוק.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

